

Stede, tages i Brug dertil. Den anden Paa-stand er rigtig nok, men den ærede Ordfører for det konservative Folkparti gør til disse Udtalelser af Hr. Brant den Bemærkning, at hele dennes Tankegang ender blindt. Det forekommer mig, at det samme kan siges om det ærede Medlems Tankegang i hans nationaløkonomiske Betragtninger; den ender i Virkeligheden ogsaa blindt, fordi det Samfundssystem, han forsvaret og bygger paa, i Øjeblikket er saa sygt, som det aldrig nogen Sinde før har været. Det ærede Medlem kan tro og haabe, at dette Samfundssystem vil blive rask og ungt og livskraftigt en Gang endnu; jeg tror, at det har den samme Skæbne, som alt andet Liv i Verden, og som vi Mennesker har: en vis Tid at leve i, og derefter forgaar. Det kapitalistiske Samfund, som det ærede Medlem forsvaret og beundrer, er et af Tiden ældet, af indre Sygdomme ormgnavet Samfund, som stunder mod sin Afslutning. Det ærede Medlem mener, der kan pumpes nyt Blod ind i dette Samfund ved at optage nye Markeder, og dette Lovforslag skal være et Redskab i saa Henseende. Jeg tror, at dette, at man kan eksportere Varer til en anden Verdensdel, er at betragte som en Slags Lokalbedøvelse; thi faktisk er der Markeder nok lige udenfor vor Dør. Det ærede Medlem behøver ikke at gaa tusind Alen fra denne Bygning, før han finder Børn, som ikke har Skjorte paa Kroppen, Børn, som ikke har en Seng at sove i, Børn, som ikke har Føden, som ikke har det nødvendige til Livets Ophold. Her er altsaa rigeligt af Markeder, men Verden er saa urimeligt indrettet under dette Samfund, at til Trods for, at der ligger Masser af de paagældende Varer, f. Eks. Tekstilvarer, her i Byen, er det ikke muligt for disse Børns Forældre at købe Varerne, fordi de som arbejdsløse mangler Midler dertil. Følgen heraf er atter, at de store Tekstilsfabrikker standser, og nye Tusinder af arbejdsløse kommer til, som bliver ude af Stand til at købe f. Eks. Skotøj, hvilket igen har til Følge, at Skotojsvirksomhederne standser. Saaledes breder denne indvendige Sygdom i det gamle Samfund sig Dag for Dag, og jeg tror ikke, at den ærede Ordfører for det konservative Parti har nogen Lægedom for denne Sygdom. Hans Nationaløkonomi og hans Betragtninger ender ligesom Hr. Brants blindt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg vil blot til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen bemærke, at naar jeg

udtalte, at de øverste Embedsmænd i Udenrigsministeriet har alt for daarlig Tid til at beskæftige sig med Udenrigspolitik, fremgaar det jo, som jeg citerede, netop af Betænkningen fra den Kommission, hvori det ærede Medlem selv har siddet. Der siges nemlig dette, „at der ikke levnes (dem) Mulighed for Initiativ og kun utilstrækkelig Tid til Behandlingen af de vigtigere Sager“, og „Om Mulighed for at tage nye Opgaver op eller selvstændigt foretage mere indgaaende Studier af hjemlige eller fremmede Forhold, kan der under disse Omstændigheder ikke være Tale“. Det ærede Medlems øvrige Indlæg skal jeg lade staa uanfægtet og uimodsagt med al den saglige og indsigtfulde Vægt, der tilkommer det.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) karakteriserede ikke min Stilling overfor Oplysningsbureauet ganske rigtigt. Jeg har ikke noget imod, at Oplysningsbureauet oprettes, og jeg ønsker ogsaa, det skal oprettes snarest muligt, som jeg overhovedet ønsker disse to Lovforslag fremmet saa hurtigt som muligt, men jeg tvivler om, at Erhvervene selv er klare over, hvordan de ønsker dette Bureau indrettet. Jeg ønsker derfor, at man saa hurtigt som muligt, allerede i Udvalgets første Møde, opfordrer Erhvervene til atter at optage denne Sag til Overvejelse og se at komme til Enighed om, hvordan Bureauet skal udformes.

Hvad Japan angaar, mener jeg, at vi der behøver en Gesandt — af forskellige Grunde, der er uafhængige af Spørgsmaalet om, hvor meget Japan gør her eller vi hos Japan, hvilket nu for øvrigt er mere, end det ærede Medlem ved. Man maa have Lov til i Japan at se Føreren for hele den asiatiske Bevægelse; det er ingenlunde sagt, at Japan ikke bliver Føreren derovre baade politisk og økonomisk. Det er dog naturligt, at man har en Repræsentation i et saa vigtigt Land. Dertil kommer, at det er aldrig heldigt at have den samme Gesandt anbragt i to Lande, som kunde tænkes at komme i en vis Interessestrid med hinanden, enten politisk eller økonomisk, og det kan netop blive Tilfældet mellem Japan og andre asiatiske Lande, hvortil vi kunde henvise Repræsentationen i Japan.

Det ærede Medlem lagde ud til en Debat om kapitalistisk System eller socialistisk System. En saadan kan jeg naturligvis ikke optage med det ærede Medlem ved denne